

Dato: 27.05.2026

Tema: Eid'ul-Adha [Offerhøytiden]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
الْبَاطِنَ الْفَقِيرَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا عَمِلَ آدَمِيُّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ
إِهْرَاقِ الدَّمِ.

Mine kjære brødre!

Eid Mubarak. Ewig takk og pris til vår opphøyde Herre som har latt oss oppleve denne høytiden. Måtte fred og velsignelse være med vår profet (saw), som lærte oss visdommen og betydningen bak høytidene.

Det å ofre (qurban) er en tilbedelse som bringer oss nærmere Allah, og det har vært en kjent tilbedelse helt siden Adams (as.) tid. Selv om det gjøres kun for Allahs skyld, rommer denne handlingen mye visdom, både åndelig og materielt. Å ofre er et tegn på lojalitet, lydighet og fullstendig hengivenhet til Allah. Det er et symbol på at vi er villige til å ofre eiendelene våre, livene våre og alt vi har på Allahs vei hvis det trengs. Under offerhøytiden fornyer vi minnet om den totale hengivenheten som Ibrahim (as.) og hans sønn Ismail (as.) viste overfor Allah. Vi minner oss selv på at livene våre må bygges på en slik tro, hengivenhet og oppriktighet.

Mine ærede brødre!

Like viktig som den religiøse delen av det å ofre, er den rollen det spiller i samfunnet. Når man ofrer for Allah, har det også et veldig praktisk mål: nemlig å gi mat til mennesker som trenger det.

Selv om hovedmålet er å oppnå Allahs velbehag og dypere taqwa, er en av de store verdiene også det at det dekker behovet for kjøtt og mat hos de fattige. I verset jeg leste, sier vår opphøyde Herre dette: «...De skal nevne Allahs navn over dyrene Han har gitt dem som forsyning på de fastsatte dagene. Spis av dem selv, og bespis også de nødlidende og fattige.»¹ På denne måten holder

qurban liv i ånden av brorskap, samarbeid og samhold i det muslimske samfunnet, og bidrar til sosial rettferdighet. Det gir de rike en vane med å bruke formuen sin for Allahs skyld og dele med andre. Det redder dem fra gjerrighet og fra å klamre seg for hardt til jordiske rikdommer. Som følge av det blir de fattige en del av gleden i høytidsdagene, slik at alle kan feire en fredelig høytid sammen i enhet og fellesskap. Allahs sendebud (saw) sier i e hadith: «**Mennesket kan ikke gjøre noen handling på Offerhøytiden som er mer elsket av Allah enn qurban...**»² På den annen side er ofringen en tilbedelse der kun tjenernes fromhet når deres Herre, sammen med intensjonen. Vår Allmektige Herre kunngjør i den ærverdige ayah: «**Verken kjøttet eller blodet (fra ofringen) når frem til Allah. Det som når frem til Ham, er deres gudsfrykt (taqwa).**»³

Mine kjære brødre!

Gjennom denne høytiden kan velstående mennesker gi fullmakt til hjelpeorganisasjoner, slik at det å ofre blir som en utstrakt hånd til søsken de aldri har sett eller møtt – i fattige land i Afrika og Asia som de kanskje ikke engang har hørt navnet på. Det å ofre betyr å komme nærmere, smelte sammen og være et fellesskap (ummah) med søsken som bor tusenvis av kilometer unna. Det handler om å nå ut til områder preget av nød og katastrofer, overvinne de fysiske avstandene med hjertet, dele problemene deres og prøve å være et håp for dem. Ja, det handler faktisk om å nå ut til absolutt alle som trenger hjelp, uansett hva de tror på, og ikke bare våre trossøsken! I denne anledning gratulerer jeg med høytiden, først og fremst vårt folk, deretter den islamske verden og alle undertrykte som lever i Øst-Turkestan, Gaza og andre deler av verden, og jeg ber om at høytiden må være et middel til å lindre smertene som erfares på jorden. Måtte den Allmektige Allah velsigne dere og deres familier med en høytid fylt av helse og fred, og gi dere muligheten til å feire mange høytider fremover.

[1] Hac, 22/28.

[2] Tirmizî, Edâhî, 1.

[3] Hac, 22/37.